

לע"נ הרוגי מלחמת צוק איתן

לרפואת החיילים הלוחמים,

לחוסנה של מדינת ישראל

ולשלום העולם כולו

ירמיהו פרק ב

(כא) ואנכי נטעתיו שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה:

ישעיהו פרק ה

(א) אשירה נא לידדי שירת דודי לכרמו כרם היה לידדי בקרן בן שמן: (ב) ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים:

(ג) ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי: (ד) מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים:

(ה) ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: (ו) ואשיתוהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר:

(ז) כי כרם ה' צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צדקה:

דברים פרק לב

(יט) וירא ה' וינאץ מכעס בניו ובנתיו: (כ) ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם: (כא) הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: (כב) כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים:

(כג) אספה עלימו רעות חצי אכלה בם: (כד) מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי וישן בהמת אשלח בם עם חמת זחלי עפר: (כה) מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:

(כו) אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: (כז) לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה ולא ה' פעל כל זאת: (כח) כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: (כט) לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם: (ל) איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם וה' הסגירם:

(לא) כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: (לב) כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: (לג) חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: (לד) הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי: (לה) לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: (לו) כי ידיו ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב:

מלכים ב פרק יד

(כג) בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה:

(כד) ויעש הרע בעיני ה' לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:

(כה) הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר:

(כו) כי ראה ה' את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל:

(כז) ולא דבר ה' למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש:

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צז עמוד א

[אין בן דוד בא] עד שיתייאשו מן הגאולה. שנאמר ואפס עצור ועזוב - כביכול אין סומך ועוזר לישראל. כי הא דרבי זירא, כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה, אמר להו: במטותא, בעינא מנייכו לא תרחקוה. דתנינא: שלשה באין בהיסח הדעת, אלו הן: משיח, מציאה, ועקרב.

תהלים פרק פ

(א) למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור:

(ב) רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: (ג) לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו:

(ד) אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה:

(ה) ה' אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמר: (ו) האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: (ז) תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו:

(ח) אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה:

(ט) גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: (י) פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ:

(יא) כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: (יב) תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה:

(יג) למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך: (יד) יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה:

(טו) אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: (טז) וכנה אשר נטעה ימין ועל בן אמצתה לך: (יז) שרפה באש כסוהה מגערת פניך יאבדו: (יח) תהי ירך על איש ימין על בן אדם אמצת לך: (יט) ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא:

(כ) ה' אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה: